

**"YALAN ya da YALANCI veya  
HÂİN" deyince,  
İnsan Neler Hatırlamıyor, Neler!**

*Elbette ki başta münâfık ve hâinleri...*

**Prof. Dr. Mustafa TEMİZ\***

Elektromanyetik Alanlar Ve Mikrodalga Tekniği Anabilim  
Dalı'nda

**EMEKLİ ÖĞRETİM ÜYESİ**

7.05.2021

Yazarın:

Web Sayfasının Web Adresi:

<http://mtemiz.com/>

Hayâtının Web Adresi:

[http://mtemiz.com/bilim/PROF.%20DR.%20MUSTAFA%20  
TEMİZ.pdf](http://mtemiz.com/bilim/PROF.%20DR.%20MUSTAFA%20TEMİZ.pdf)

Diğer yazılarının bulunduğu ana başlıkların web adresi:

<http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

Ulaşmak istediğiniz yukarıdaki adresler üzerine  
tıklayabilirsiniz.

Dünyâ'da iki değer kavramı vardır:

1) 'Hak' Kavramı,

---

\* Yazı isim ve kaynak gösterilerek kısmen ya da tamâmen başka yayın kuruluşları tarafından basılabilir.

## 2) ‘Bâtıl’ Kavramı...

**Hak**, ‘*En Yüce Gerçek*’ anlamındaki, ‘**Hak Teâlâ**’nın adıdır.

‘**Hak**’ kavramını Evreni ve âlemleri tasarlayıp dizayn eden **ALLAH** (CC), *İslâmî açıdan meşrû ve “doğru” olanların adı olarak da seçmiştir. ‘Hak’ kavramına bilimde, “doğru” anlamında, “gerçek” de denmektedir. Doğruluk, doğru söylemek, dürüstlük, yalana sapmamak, ahlâklı olmak kavramları da, hep bu HAK kavramı içindedir.*

Tabiatıyla bu ‘hak’ kavramının, *mantık açısından da anlaşıldığı gibi*, bir de bilimsel olarak zıt kavramına ihtiyaç vardır. ‘Hak’ kavramının zıddı olacak olan kavram **Üstün İslâm ve Altın Kültürümüz**’de, *“bâtıl” olarak ortaya çıkmıştır. “Bâtıl” demek, “doğru olmayan” demektir. Bilimde “doğru olmayan” demek gerçektışı ya da yanlış veya geçersiz demektir. Günümüzde başta yalan olmak üzere, yalanbazlı ne kadar, fikirler, sahtekârlıklar varsa bunların hepsi, “bâtıl” kavramının içine girer. Yalancılık, yalan söylemek, sahtekârlık, yalana dayalı algılarla uğraşmak, kısaca “ahlâksız olmak-ahlâksızlık” kavramları da, hep bu “bâtıl” kavramının başköşesindedirler.*

Az çok akılları başlarında olanlar, sağlam davranışın doğru ve doğruluk tarafında olduğunun bilincini taşımaktadırlar. Bu doğruluk ya da **hak** özelliğinin nüvesi, *“Her doğan çocuk İslâm tabiatı üzerine doğar”* hadîsine uygun olarak **İslâm Düşmanları**’nın yaratılışlarında da, *az da olsa hep vardır. Örneğin vicdan denen şey de bunun bir kalıntısıdır. Bu yüzdendir ki insan,*

bu gerçek karakterli maya kalıntısından dolayı, gerçeğin doğruluk tarafında olduğunu da en azından az çok hisseder / hissetmektedir. Meselâ görmüyor musunuz, *Memleketimiz’de ne kadar yalancı, hâin ve / veya ikiyüzlü varsa,* her an İslâm Düşmanlığı yaptıkları halde, *gerektiğinde tasarladıkları menfaate ilişkin olarak,* Halkı aldatmak için hep “hak” kavramının işlendiği İslâmî yerlerde boy göstermekten hiç çekinmiyor?

Nitekim menfaat ve ideoloji gibi çeşitli etkenlerin tesirinden dolayı, eğitilmemiş ve ahlâk noksanı olanların hemen hemen çoğu, *doğruluğu görmezlikten gelip, bâtil kavramlardan olan yalanbazlı algıları tercih etmekte, bunları da doğru diye empoze etmeye çalışmaktadırlar.* Yâni doğruluğun ya da hak özelliğinin kişilerin yaratılışlarında, *bir parça baskın olmasından dolayı,* insanlar zamanla işin doğru tarafını gördüklerinde, *ahlâkî yapıları da sağlamsa,* hemen doğruya daha kolay kanalize olabilmektedirler...

Dolayısıyla zaman geçtikçe, Hak’kın doğruluk özelliğinin yaygınlaşması, doğru tarafın gittikçe anlaşılması nedeniyle, bâtilin yalancılık temelli özelliğinin güç kaybetmesi, *doğal olarak artma eğilimi taşır.* Atalarımız bu durumu formülleştirerek, “*Güneş balçıkla sıvanmaz*” şeklinde sosyal bir formül durumuna sokmuşlardır.

Bu nedenledir ki zamânın geçmesi, hak tarafının daha çok güç kazanması; *bâtil tarafın daha çok güç kaybetmesi demektir.* Bu görüşü, “*Rahmet çoğunluk tarafındadır*” hadisi de desteklemektedir.

Doğal sonuç şudur ki zaman geçtikçe gerçekler, *mutlaka hâkim duruma geçerler*. Bunu Allah (CC), **İsrâ Sûresi, Âyet 81.**” âyetiyle zâten bildirmiştir. Bu demektir ki bizim meşhur yalançılarımız ve hâinlerimiz, *her hâlûkârda avuçlarını yalayacaklar...*

Gerçekten Allah (CC) konuşuyor:

“(Ey Muhammed!) De ki: ‘Hak geldi, bâtil yok oldu. Elbette bâtil yok olmaya mahkûmdur’-**İsrâ Sûresi, Âyet 81**”

Bence sen, sen ol da hak ya da doğruluktan ayrılma! *Çünkü zamanla doğru taraf güç kazanır / kazanmaktadır...* İslâm’da doğruluğun zirvesi, *peygamberlik makâmının hemen arkasından gelen, ‘Siddiklik Makâmı’*dir. Bu makam yalnızca Hz Ebu Bekir (RA)’a nasip olmuştur.

Sonuç olarak, fikir, şey ya da olayların yâni olguların her birinin kendi gerçeklikleri ile uyuşması yâni bunların, *ilmî ve / veya bilimsel olarak da*, kendi gerçeklikleri ile üst üste çakışması gerekmektedir. Olgularla onlara ilişkin gerçeklerin üst üste çakışmaması, **yalancılığın** bilimsel ve / veya ilmî **esâsını** oluşturur / oluşturmaktadır.

Burayı biraz daha açmakta fayda vardır. Konuya, “*Olayın gerçekliği nedir?*” sorusu ile girelim. Meselâ köyden şehre gelen **yalancı** bir kimse köyden ayrılırken, *köyde örneğin muhtarın kızının evinin balkonunda temizlik yapmakta olduğunu görmüş olsun*. Şehirdekiler bu yalancı kişiye, “*Köyde ne var–ne yok?*” sorusunu sormuş olsunlar. Yalancı kişi, “*Köyde muhtarın kızı balkondan düştü, öldü*” diye cevap vermiş olsun.

Şimdi burada işin esası, “*Köyde muhtarın kızı balkondan düştü, öldü*” cümlesinde toplanıyor... Bu örnekteki bu cümle, “*fikir, şey ya da olaylar yâni olgular*” ilgili esas olay cümledir. Olay cümleleri ya “doğru-gerçek” ya da yanlış-yalan-gerçekdışı olabilir. Bu esas cümledeki fikrin veya şeyin veyahut olayın yâni olgunun kendi gerçeği ile üst üste çakışması gerekmektedir.

“*Köyde muhtarın kızı balkondan düştü, öldü*” cümlesi söylendiğinde şehirdekilerin beyinlerinde bir anlam belirir. *Bu anlam da bir fikirdir*, bir düşüncedir. Bundan sonra sıra duyulan bu düşüncenin gerçekliğinin incelenmesine gelmiş bulunuyor...

Şimdi yukarıda anlatılanları dikkate alarak bir düşününüz! “*Köyde muhtarın kızı balkondan düştü, öldü*” cümlesini duyanların bu fikirleri ya da düşünceleri gerçek mi, *değil mi*? Elbette gerçek değil! *Ya nedir?*

“*Köyde muhtarın kızı balkondan düştü, öldü*” cümlesini duyanların bu fikirleri ya da düşünceleri de, *gerçekdışıdır*.

Burada olay cümlesi, “*Köyde muhtarın kızı balkondan düştü, öldü*” ile verilmiş... Gerek olay cümlesinin, gerekse bunun kafalarda uyandırdığı düşüncelerin sonucuna bakalım. Görülüyor ki olay cümlesinin kendi gerçeği **yanlıştır**. Dolayısıyla! “*Köyde muhtarın kızı balkondan düştü, öldü*” cümlesi kendi gerçeği ile uyuşmamaktadır.

Yâni verilen bu örnekte olay cümlesi ile ortaya çıkan sonuç yanlıştır. Uyandırılmış olan düşünceler, olay gerçekliği ile üst üste çakışmamakta ya da örtüşmemektedir.

Görüldüğü gibi cümle ve cümle ile kafalarda uyandırılmış olan düşüncelerin, olay gerçekliği ile üst üste çakışmaması ya da örtüşmemesi apaçık bellidir. Fikir, şey ya da olaylar yâni olguların kendi gerçeklikleri ile örtüşmeme durumu, **yalanın ve yalancılığın esasıdır.**

Başka bir ifâdeyle yalan ve yalancılığın bilimsel ve / veya ilmî açıklaması ya da tanımı, *fikir, şey ya da olayların yâni olguların her birinin kendi gerçeklikleri ile uyuşmaması*, yâni bunların kendi gerçeklikleri ile üst üste çakışmaması ya da üst üste **ötüşmemesidir.**

Peki, yalının ve yalancılığın önemi nedir?

Rivâyete göre, Ebu'd-Derda ile Resûlullah (SAV) arasında şöyle bir konuşma geçer:

- Ebu'd-Derda:

*“Yâ Resûlallah! Mü'min hırsızlık yapar mı?”*

-Resûlullah (SAV):

*“Evet, bâzen olabilir.”*

- Ebu'd-Derda:

*“Peki, mü'min zinâ edebilir mi?”*

- Resûlullah (SAV):

(Ebu'd-Derda hoşlanmazsa da)

*“Evet!”*

- Ebu'd-Derda:

*“Peki, mü'min yalan söyler mi?”*

- Resûlullah SAV):

*"Yalanı ancak îman etmeyen kimse uydurur."*

Görüyorsunuz değil mi? Yalan ve yalancılık, insanın İslâm ile ilişığının olmadığı somut bir örneğini oluşturuyor... *Tam da bu noktada şu soru da sorulabilir:*

*"Fikir, şey ya da olayların yâni olguların her birinin kendi gerçeklikleri ile **uyuşması**, yâni bunların kendi gerçeklikleri ile üst üste çakışması ya da kendi gerçeklikleri ile üst üste **ötüşmesi**, neyin bilimsel ve / veya ilmî açıklaması ya da tanımıdır? Düşününüz bakalım! Siz düşünürken yine de ben söyleyeyim: İslâm'daki îman kavramının...*

Evet! *"Fikir, şey ya da olayların yâni olguların her birinin kendi gerçeklikleri ile **uyuşması**", İslâm'daki îman kavramının bilimsel ve / veya ilmî açıklamasının somut tanımı veya açıklamasıdır. *Görüyorsunuz, İslâm'daki îman kavramının temeli gerçeklik veya doğruluktur. O kadar...**

Yine görüyorsunuz İslâm İtikâdî'nda, hâinliğin, "yalan ve yalancılığın" hiç yeri olamaz.<sup>1</sup>.

Hadis-i şeriflerde de buyuruldu ki:

*"Şüphelilerden uzaklaş! Şüphe vermeyene sarıl! Doğruluk, sükûn ve huzurdur-Tirmizi."*

“Tehlikenin doğruluk içinde olduğunu görseniz de, doğruyu arayınız! Çünkü doğrulukta kurtuluş ve selâmet vardır-**İbni Ebiddünya.**”

“Doğru olan, iyi davranır, iyi davranan emindir. Emin olan Cennete girer-**İmam-ı Ahmed.**”

“İman sâhibi, her hatâyâ düşebilir. Fakat hâinlik yapamaz ve yalan söyleyemez-**İbni Ebi Şeybe.**”

“Doğru olun, doğruluk iyiliğe, iyilik ise, Cennete çeker. Yalandan sakının, yalan fücûra, fücûr ise Cehenneme götürür-**Buhari.**”

“Münâfiğin üç alâmeti vardır: Yalan söyler, sözünde durmaz ve emânete hıyânet eder. Böyle kimse, Müslüman olduğunu söylese, namaz kılsa, oruç tutsa da münâfiktir-**Buhari.**”

“Kıyâmet’te fâsık-sâlih herkes pişman olacaktır. Fâsıklar fıska bırakıp doğruluk ve takvâ üzere bulunmadıklarına, sâlihler ise daha çok ibâdet etmediklerine pişman olacaklardır-**Feraid-ül fevaid.**<sup>2</sup>”

---

<sup>2</sup> <http://www.ehlisunnetbuyukleri.com/Sorularla-Islamiyet/Sesli/Detay/Dogruluk/1535>